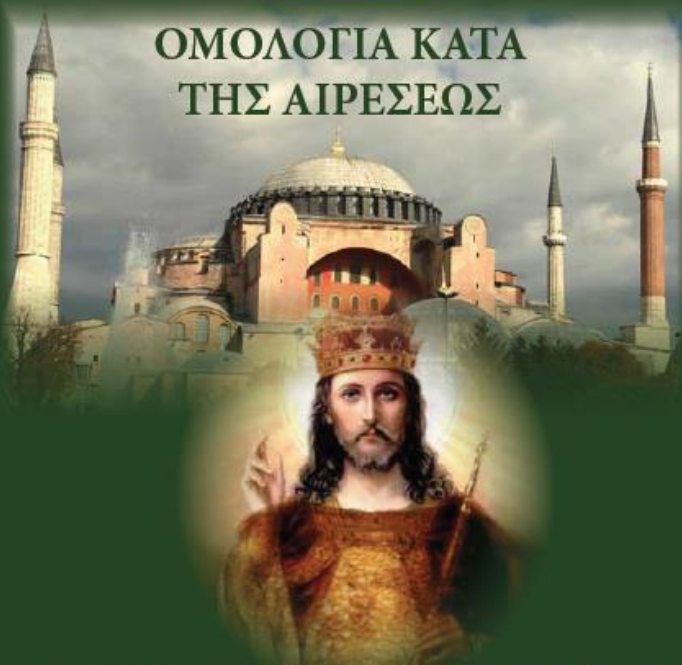

ΜΑΡΤΥΡΙΣΙΡΕ ΙΜΠΟΤΡΙΒΑ ΕΡΕΖΙΕΙ

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΙΡΕΣΕΩΣ

Οργανιζατια Μισιοναρη Ορθοδοξα Σφιντιι Χιριλ ρι Μετοδιε διν Τεσαλονικ,
Λυμινωριι Σλαβιλωρ

SE DISTRIBUIE GRATUIT

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΓΙΩΝ ΚΥΡΙΑΛΟΥ
& ΜΕΘΟΔΙΟΥ ΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ ΦΩΤΙΣΤΩΝ ΤΩΝ ΣΛΑΒΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

” Iubitule, nu uita că ești botezat în sfânta cristelniță și ești creștin ortodox. Ești parte a Bisericii Ortodoxe, cea care păstrează credința adevărată. Întreabă, citește și vei înțelege singur că numai dreapta noastră credință este adevărată. Există o mișcare care se cheamă ”ecumenism” . Ai grijă să nu te amăgească această mișcare vicleană. Este o mare erezie, este erezia tuturor ereziilor. Erezia aceasta vrea să unească adevărul credinței noastre cu minciunile celorlalte religii, din iubire – chipurile – și pentru unitate. Însă așa cum bagi de seamă, minciuna nu se poate uni cu adevărul, nici lumina cu întunericul. Noi, credincioșii ortodocși, am jurat prin Botez că ne vom păstra credința așa cum ne-au lăsat-o Sfinții Părinți ai Bisericii noastre. Ba mai mult, iubitule și dacă vor veni ani când ne vor pune sabia la gât din pricina credinței noastre, noi să spunem ceea ce spuneau Sfinții Mucenici: ”Bagă cuțitul mai adânc, nu mă lepăd de dragostea pentru Hristos și de credința ortodoxă!”

+ IEREMIA mitropolitul Gortinei

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Toți cei care am fost botezați în Biserica Ortodoxă suntem membri deplini ai Bisericii celei Una, Sfinte, Sobornicești și Apostolești, adică ai Trupului lui Hristos. Prin Taina Sfântului Mir am primit Pecetea Darului Duhului Sfânt și prin Sfânta Împărtășanie cu Trupul și Sângele lui Hristos ne unim cu El, devenind mădulare ale Trupului lui Hristos.

În această calitate de mădulare ale Bisericii lui Hristos, care este numai Biserica Ortodoxă, singura în care ne unim cu Adevăratul Dumnezeu, singura în care omul se poate mântui, arătăm și respingem în mod public ereziile ce au cuprins pe unii membri ai Bisericii. Erezia este o abatere de la învățătura de credință a Bisericii. Erezia nu afectează doar pe cel care crede în ea, ci și pe membrii Bisericii, atâta timp cât cei ce gândesc eretic în Biserică propovăduiesc erezia și celorlalți membri prin cuvânt și prin fapte, răspândind astfel microbul ereziei în tot trupul Bisericii. Erezia predicată de episcop sau preot îi afectează și pe credincioși. Totodată, episcopul sau preotul trebuie să aibă grijă ca membrii turmei lui să nu învețe erezia. Dacă păcatele morale îl despart pe om de Dumnezeu, cu atât mai mult erezia. Datoria episcopului este să învețe drept Cuvântul Adevărului, iar sfințenia este legată organic de Adevăr („*Sfințește-i pe ei întru Adevărul Tău, iar Cuvântul Tău este Adevărul*” – Ioan 17, 17). Hristos e Calea, Adevărul și Viața. Erezia este minciună și blasfemie la adresa Cuvântului Întrupat, Dumnezeu-Omul Iisus Hristos. Ea se naște ca înșelare duhovnicească, devenind o ideologie contrară Adevărului, tăind posibilitatea sfințeniei și a mântuirii.

La fel cum o boală nu afectează numai organul bolnav, ci întreg organismul, tot așa și erezia, otrăvind pe unii membri ai Bisericii, provoacă durere în întreg trupul ei, afectându-l. De aceea, de fiecare dată când a apărut o erezie ce amenința Trupul Bisericii, s-au întrunit Sinoade Ecumenice și Locale care au anatematizat erezia și pe ereticii ce o susțineau, adică au tăiat din Trupul Bisericii învățătura eretică și pe cei ce o promovau.

Sfântul Apostol Pavel la Romani 12, 4-6 spune: „*Ci precum într-un singur trup avem multe mădulare și mădularele nu au toate aceeași lucrare, așa și noi, cei mulți, un trup suntem în Hristos, și fiecare suntem mădulare unii altora, dar avem felurite daruri, după harul ce ni s-a dat.*”, iar în epistola I

Cor 12,21-22 spune : „*Și nu poate ochiul să zică mâinii: N-am trebuință de tine; sau, iarăși, capul să zică picioarelor: N-am trebuință de voi. Ci cu mult mai mult mădularele trupului care par a fi mai slabe sunt mai trebuincioase.*”, arătând în continuare că „*dacă un mădular suferă, toate mădularele suferă împreună; și dacă un mădular este cinstit, toate mădularele se bucură împreună.*” (I Cor12, 26-27).

Având în vedere că până în prezent nu s-au adunat Sinoade Locale care să condamne pe cei care încalcă de aproape 100 de ani atât Canoanele Apostolice cât și hotărârile Sinoadelor Ecumenice și Locale, noi, ca mădulare vii ale trupului lui Hristos, respingem și ne disociem de toate practicile condamnate de Biserică:

- rugăciunile în comun cu ereticii și așa-numita „Săptămână de rugăciune pentru unitatea creștinilor”, „Vecerniile pentru unitatea creștinilor” și alte asemenea acțiuni ținute în Bisericile Ortodoxe în „Săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor”, în care sunt invitați eretici să predice din fața Sfântului și Înfricoșătorului Altar Ortodox, unde se jertfește Hristos Dumnezeu;

- participarea la întâlniri sincretiste interreligioase și intercreștine la care se fac gesturi simbolice sincretiste și rugăciuni în comun cu ereticii,

și arătăm ca erezie și respingem în mod public e c u m e n i s m u l, cu toate manifestările sale:

a) prezența Bisericii Ortodoxe Române și a celorlalte Biserici Ortodoxe Locale în «Consiliul Mondial al Bisericilor».

b) erezia conform căreia Ortodoxia ar fi doar o parte din Biserică.

c) erezia conform căreia toate confesiunile creștine ar fi ramuri ale Bisericii celei Una.

d) erezia conform căreia Biserica Ortodoxă ar fi o Biserică între multe alte «familii de Biserici» care împreună ar forma Biserica cea Una.

e) erezia conform căreia unitatea Bisericii s-ar fi pierdut; conform învățaturii ortodoxe, Biserica este Una și Unică, deoarece Capul Ei este Unul Domn Iisus Hristos, iar unitatea Bisericii se exprimă prin unitatea de credință și prin supunerea credincioșilor față de ierarhia Ei, atâta timp cât ierarhia păstrează unitatea de credință.

f) erezia conform căreia Biserica «ar fi divizată în confesiuni creștine» și noi ar trebui «să refacem unitatea Ei» prin «minimalismul dogmatic», adică prin a accepta ca bază a unirii Ortodocșilor cu celelalte confesiuni

(denominațiuni) credința minimală, adică credința în Sfânta Treime și în Iisus Hristos ca Dumnezeu Întrupat și Mântuitor, trecând cu vederea toate celelalte Dogme ale Bisericii, inclusiv preoția sacramentală, icoana, Harul Necreat, cinstirea Sfinților, etc.

g) erezia conform căreia ar exista o «unitate nevăzută» a Bisericii prin credința comună în Sfânta Treime și în Iisus Hristos ca Domn și Mântuitor, urmând să se înfăptuiască și o «unitate văzută» prin unirea confesiunilor (unitate în diversitatea dogmelor și a tradițiilor).

h) erezia conform căreia ar fi suficient să crezi în Sfânta Treime și în Domnul Iisus ca Dumnezeu și Mântuitor ca să faci parte din Biserică (Biserica fiind văzută ca o adunare a tuturor confesiunilor creștine).

i) erezia conform căreia Biserica Ortodoxă și adunarea romano-catolică (papo-filioquistă) ar fi «Biserici Surori» sau «cei doi plămâni ai Bisericii».

j) erezia conform căreia între Biserica Ortodoxă și romano-catolicism (papo-filioquism) nu ar exista nici o diferență dogmatică, afirmând că singura diferență ar fi Primatul Papal.

k) acordurile neortodoxe semnate de reprezentanții Bisericilor Ortodoxe în cadrul dialogului intercreștin, dialog cu care suntem de acord atâta timp cât este făcut pe baze ortodoxe, pentru a-i aduce pe eretici în Biserica Ortodoxă prin Taina Botezului, a Mirungerii și a Sfintei Împărtășanii.

l) acceptarea sinodală de către Biserica Ortodoxă Română a dialogului de la Chambesy, în care ereticii anticalcedonieni monofiziți, așa-ziișii miafiziți, urmași ai ereziei lui Sever de Antiohia (*Monofiziții/Miafiziții învățau că Hristos are, după Întrupare, o singură fire, compusă, și nu două firi neamestecate și neschimbate, neîmpărțite și nedespărțite într-o Persoană, fiecare fire având voința și energia ei. De asemenea, nu acceptă învățătura Sinoadelor IV, V, VI și VII Ecumenice, rămânând în rătăcire și în afara Bisericii.*) sunt recunoscuți ca ortodocși și afirmarea că anatematizarea lor ar fi fost cauzată de o simplă neînțelegere terminologică, și prin urmare nu ar exista nici o diferență dogmatică între Biserica Ortodoxă și grupările eretice monofizite (Copti, Armeni, Siro-iacobiți, malabarieni, Etiopieni).

m) acordul de la Balamand, în care reprezentanți ai Bisericilor Ortodoxe Locale au acceptat un nou tip de uniație și au recunoscut pseudo-tainele romano-catolicilor, acord care a fost respins de către reprezentanți ai Bisericilor Ortodoxe Locale întruniți la Baltimore, în anul 2000.

n) erezia conform căreia *Filioque* (*purcederea Duhului Sfânt «și de la Fiul»*) ar fi doar o simplă neînțelegere terminologică, iar nu o alterare a Dogmei Sfintei Treimi – dogmă pe care Însuși Dumnezeu prin Fiul Său Iisus Hristos Întrupat ne-a descoperit-o (Ioan 15, 26).

o) așa-zisa «ridicare a anatemei» asupra romano-catolicilor (papo- filioquiștilor), dar și asupra ereticilor monofiziți, monoteliți și monoenergiști, anateme date la Sinoadele Ecumenice; conform învățaturii ortodoxe, o anatemă dogmatică nu se poate ridica în mod magic, fără ca motivele anatematizării să fie înlăturate.

p) erezia conform căreia ar exista Har Mântuitor în afara Bisericii celei Una, Sfinte, Sobornicești și Apostolești și că ar exista botez valid și Har lucrător al preoției în afara Ei (simpla prezență istorică a unei succesiuni de la Apostoli și simpla rostire a formulei Sfintei Treimi nu validează «tainele» ereticilor).

q) erezia conform căreia Sfinții Părinți nu mai pot fi azi în actualitate, erezie ce neagă prezența Duhului Sfânt în Părinții de la Sinoadele Ecumenice și, prin urmare, însăși continuitatea existenței Bisericii ca instituție divino-umană.

r) erezia care afirmă că nu putem cunoaște care sunt granițele Bisericii și erezia conform căreia toată omenirea ar fi încorporată într-o «Biserică nevăzută»; conform învățaturii ortodoxe, Biserica este Biserica Istorică, vizibilă, cu succesiune apostolică, ce a păstrat Dreapta Credință (Dogmele formulate la Sinoadele Ecumenice și anatemele ce delimitează Adevărul Dogmatic de minciuna eretică) și o duce mai departe până la sfârșitul veacurilor, și anume Biserica Ortodoxă.

s) erezia conform căreia și ereticii ar fi încorporați într-un anume fel în Biserică.

t) ideea conform căreia numărul de credincioși ar fi criteriul Adevăratei Biserici; conform învățaturii ortodoxe criteriul Adevăratei Biserici este criteriul păstrării Adevărului Revelat în mod nealterat.

u) transformarea pogorământului (iconomie) în Dogmă sau regulă; conform învățaturii ortodoxe, pogorământul este o derogare de la regula credinței, pentru neputințe omenești, în circumstanțe excepționale, având ca scop aducerea oamenilor la Dreapta Credință în ciuda piedicilor obiective. Pogorământul se aplică doar în cazuri de forță majoră, pentru atingerea unui scop bun în circumstanțe adverse. Pogorământul, prost înțeles, nu urmează rânduiala în absența unor circumstanțe excepționale, constituind astfel nu adaptare înțeleaptă, ci sfidare a așezămintelor

sfinte, ducând la nesocotirea Dreptei Credințe.

v) așa-numitele «căsătorii mixte» între ortodocși și neortodocși, pentru că nu se pot uni cele de neunit, condiția principală a Tainei Căsătoriei fiind ca cei doi soți să fie creștini ortodocși botezați. Taina Căsătoriei este Taina dragostei și a unirii în Dreapta Credință. Nu se poate acorda această Taină numai unui singur membru, celui ortodox. De aceea căsătoria mixtă este lovită de nulitate, și în același timp constituie rugăciune în comun cu eterodocșii.

w) negarea egalității Persoanelor Sfintei Treimi; conform învățaturii ortodoxe, Tatăl nenăscut și nepurces, Fiul născut și Duhul Sfânt purces, arată modul de existență al fiecărei Persoane, Ele fiind egale în slavă și cinste, posedând aceeași Ființă;

x) erezia conform căreia Patriarhul Ecumenic de la Constantinopol ar fi fără-de-egal pornind de la erezia care neagă egalitatea persoanelor Sfintei Treimi.

Biserica Ortodoxă este Ecumenică (universală), nu ecumenistă, și de aceea așteptăm de la membrii Ei să practice și să predice ortodoxia la toată făptura, aducând pe mulți în Corabia Mântuirii care este Biserica Ortodoxă, Biserica cea Una, Sfântă, Sobornicească (Catholică) și Apostolească, așa cum mărturisim în Simbolul de Credință Niceo-Constantinopolitan. De aceea, ne disociem de poziția tuturor celor care învață sau practică ereziile numite mai sus, fie că sunt sinoade panortodoxe, sinoade locale, patriarhi, ierarhi, preoți, diaconi, ipodiaconi, citeți, monahi, monahii sau credincioși.

Mântuitorul Iisus Hristos îndeamnă la musturarea fraților spre îndreptare și arată că este o îndatorire a adunării de credincioși să întărească muștrările, atunci când acest lucru se impune: „*De-ți va greși ție fratele tău, mergi, muștră-l pe el între tine și el singur. Și de te va asculta, ai câștigat pe fratele tău. Iar de nu te va asculta, ia cu tine încă unul sau doi, ca din gura a doi sau trei martori să se statornicească tot cuvântul.*” (Matei 18, 15-17). Canonul 75 apostolic nu deosebește între mireni și clerici, ca martori ai abaterilor episcopului: «*La mărturia cea împotriva episcopului, eretic să nu se primească, dar nici credincios numai unul, că pe gura a doi sau a trei martori va sta tot graiul.*» Sfântul Ioan Gură de Aur accentuează și asupra îndatoririi membrilor Bisericii de a muștra clerul care învață neortodox: „*Trebuie a asculta de învățători și de preoți, și a nu-i judeca, chiar de ar avea o viață urâtă; dacă însă credința le e*

greșită, atunci nu trebuie doar să nu-i ascultăm, ci și să fugim de ei, și să-i judecăm.” (Omilia a II-a la Ep. II Timotei).

De aceea, ne disociem de poziția celor care învață neortodox și, cu durere și cu nădejdea îndreptării lor, pentru care ne rugăm Bunului Dumnezeu, îi muștrăm:

- pe reprezentanții Bisericilor Ortodoxe Locale care fac compromisuri dogmatice și afirmă erezii eclesiologice la dialogul intercreștin și interreligios,
- pe Patriarhul Ecumenic care s-a rugat împreună cu Papa Francisc I la Sfântul Mormânt, călcând în picioare Canoanele Sfinților Apostoli, care interzic sub pedeapsa caterisirii rugăciunea în comun cu eterodocșii; pe ierarhii diferitelor sinoade locale, printre care și pe ierarhii ce au fost trimiși ca reprezentanți ai Bisericii Ortodoxe Române pentru a-l felicita pe Papa Francisc I la întronizarea sa ca șef al ereziei romano-catolice, papo-filioquiste, precum și pe Sinoadele care i-au trimis.
- pe ierarhii, preoții, diaconii, ipodiaconii, citeții, monahii, monahiile și credincioșii Bisericii Ortodoxe ce au participat la întâlniri sincretiste interreligioase și intercreștine și care au făcut gesturi simbolice sincretiste și rugăciuni în comun cu ereticii ori s-au împărtășit cu ereticii.
- pe cei care spun că în Biserica Ortodoxă Română nu mai este Harul Duhului Sfânt, datorită faptului că unele mădulare ale Ei sunt căzute în rătăcirea ecumenistă, ca și cum Harul s-ar retrage în mod automat din Biserica Lui Hristos; nu noi suntem salvatori ai Bisericii, ci Biserica ne salvează pe noi.

Ne disociem de acțiunea Patriarhiei Ecumenice de a chema la Fanar pe pseudo-episcopul Romei Benedict XVI, ca și pe pseudo-episcopul Francisc I, de pomenirea la Te Deum a acestuia, de pseudo- binecuvântările papei date în Biserica Sfântului Mare Mucenic Gheorghe de la Fanar și de rostirea Rugăciunii Domnești de către acesta. Ne disociem și de acțiunea Patriarhului Ecumenic Bartolomeu de a-l invita la Ierusalim pe pseudo-episcopul Romei Francisc I pentru a sărbători împreună mincinoasa ridicare a anatemei date la 1054, precum și de toate acțiunile de pseudo - unire cu papalitatea eretică.

Declarăm public faptul că așa-ziii reprezentanți care fac compromisuri dogmatice și gesturi liturgice condamnate de Canoanele Bisericii se reprezintă doar pe ei înșiși, nu ne reprezintă pe noi, credincioșii Bisericii Ortodoxe și nici Biserica în plinătatea (pleroma) Ei, și că ne disociem de toate acțiunile lor ecumenist-sincretiste, așteptând să

dea semne de pocăință publică, la fel cum manifestarea lor eterodoxă eretică a fost publică.

Într-o Biserică Vie, atunci când un episcop învață o învățătură străină Bisericii Ortodoxe, preoții acelei eparhii pot întrerupe pomenirea episcopului ce învață erezia în public până la judecata Sinodului, conform canonului 15 de la Sinodul I-II Constantinopol¹. De aceea noi, cler și popor, prin mărturisirea de față, îi mustărăm pe preoții, episcopii, patriarhii și credincioșii ce învață erezia, cu durere și cu nădejdea îndreptării lor, pentru care ne rugăm Bunului Dumnezeu, precum și pe cei care nu caută să-și îndrepteze frații căzuți în înșelarea ecumenistă, adoptând o atitudine pasivă, pe care Sfântul Grigorie Palama o vede ca pe al treilea tip de ateism, după ateism și erezie.

***Așa să ne ajute Dumnezeu Cel în Treime Slăvit și
Închinat! Amin.***

¹Canonul 15 al Sinodului I-II (861) Constantinopol (Pidalion, pg. 85): " Cele rânduite pentru preoți, episcopi și mitropoliți se potrivesc cu mult mai vârtos pentru patriarhi. Drept aceea, dacă vreun preot, episcop sau mitropolit ar îndrăzni, să se îndepărteze de împărtășirea cu patriarhul său și nu ar pomeni numele lui, așa cum este hotărât și rânduit, la Dumnezeieștile Taine, mai înainte de înfățișarea Sinodului și condamnarea lui definitivă (a patriarhului ce ar greși în ceva – nota noastră) face schismă. Sfântul Sinod a hotărât ca acesta să fie străin de toata preoția, în caz că se va vădi de acest nelegiuit lucru. Acestea s-au pecetluit pentru cei care învinuiesc și se îndepărtează de întâistătătorii lor, fac schismă și rup unitatea Bisericii. În schimb, cei care se despart de împărtășirea cu întâistătătorul lor pentru oarecare erezie condamnată de Sfintele Sinoade sau de Sfinții Părinți, acela care predică eresul în public și cu capul descoperit îl învață în biserică, unii ca aceștia nu numai că nu sunt supuși certării canonice, îngrădindu-se pe sine de împărtășirea cu nu- mitul episcop, înainte de cercetarea Sinodului, ci și de cinstea cuvenită Dreptmăritorilor se vor învrednici, că nu au osândit episcopi, ci episcopi mincinoși și învățători mincinoși (nu se referă la pierderea Harului, ci la faptul ca aceștia învață minciuna, deci sunt episcopi mincinoși – nota noastră) și (cei care întrerup pomenirea lor – nota noastră) nu au rupt unitatea Bisericii prin schismă, ci s-au silit a izbăvi Biserica de schisme și de dezbinări."

Jerem hiler Prodrumul p^{ai} Tuluiⁿ de hounicul.
m. Serafim Vaduva
Jerome - Gamastrin - Papa, ts. 650-700
Gheron Sursa de la H. Larasa
wh. Flavian. Pantelea
de la X. nepotaru

Monahul Erem Prodrumul
Monahul Isaac Prodrumul
m. Laurentie Coza
manastire Bistrita
Hearit

Moaxos Bixios Bixios
Iosif moaxos Bixios
Teoprios moaxos Bixios
Jerom p^{ai} Prodrumul
Mh. Hocaie Prodrumul
m. Nicolae Gutu
Ierachimonaⁿ Damascin P^{ai}
Prodrumul
monah Nifou cluj

Fr. Gistinel PRODRUMU
Fr. Mihai Prodrumu
Jerom P^{ai} Prodrumul
m. P^{ai} Gistinel
Jeromonah Visarian Prodrumul

fr. Nicolae - Prodrumu - M^{anastire}

fr. MARIAN - Prodrumu - M^{anastire}

Fr. Dumitru - Prodrumul

Fr. Alexandru - Prodrumu

Monahul Varsamfie - Prodrumu

FR. MIRCEA - PRODRUMU

Monahul Marcu - Prodrumu

Monah Ieremie Prodrumu

Br. Florentin Prodrumu

Monah HOCASIE Prodrumu

Fr. Iosif de Prodrumu
fr. Cristian Prodrumul
Jerom Donatie cu distea
Manastirea Sf. Ap. Filip Adamdici

FRATELE SEALCO BEA-^{manastire} IANCOVICI

Ierachimonaⁿ P^{ai}rie - schitul Prodrumu

Tigarianu Dinu Remiu Sarat (Buzau) p^{ai} de la Buzau
P^{ai} de la Hocaie Valcaneru Mitropolia Vaslui

Semnatari:

Ieromonahul Iulian Prodromitul, Duhovnicul Schitului Românesc Prodromu, Sfântul Munte Athos

Gheron Sava Lavriotul, Sfânta Mănăstire Marea Lavră, Sfântul Munte Athos

Ieroschimonahul Paisie Prodromitul, Sfântul Munte Athos

Ieromonahul Damaschin Popa, Iconomul Schitului Românesc Prodromu, Sfântul Munte Athos

Ieromonahul Damaschin Răuș Prodromitul, Sfântul Munte Athos

Ieromonahul Ioil Prodromitul, Sfântul Munte Athos

Ieromonahul Visarion Prodromitul, Sfântul Munte Athos

Monahul Serafim Văduva Prodromitul, Sfântul Munte Athos

Monahul Efrem Prodromitul, Sfântul Munte Athos

Monahul Nifon Prodromitul, Sfântul Munte Athos

Monahul Macarie Prodromitul, Sfântul Munte Athos

Monahul Varsanufie Prodromitul, Sfântul Munte Athos

Monahul Marcu Prodromitul, Sfântul Munte Athos

Monahul Tarasie Prodromitul, Sfântul Munte Athos

Monahul Nazarie Prodromitul, Sfântul Munte Athos

Monahul Isaak Prodromitul, Sfântul Munte Athos

Monahul Nazarie Prodromitul, Sfântul Munte Athos

Monahul Flavian Pandelea, Xiropotamu, Sfântul Munte Athos

Monahul Vlasie Vigliotul, Pustia Viglei, Sfânta Mănăstire Marea Lavră, Sfântul Munte Athos

Monahul Gheorghe Vigliotul, Pustia Viglei, Sfânta Mănăstire Marea Lavră, Sfântul Munte Athos

Monahul Iosif Vigliotul, Pustia Viglei, Sfânta Mănăstire Marea Lavră, Sfântul Munte Athos

Parintele Profesor Emerit Theodoros Zisis, Facultatea de Teologie din Salonic

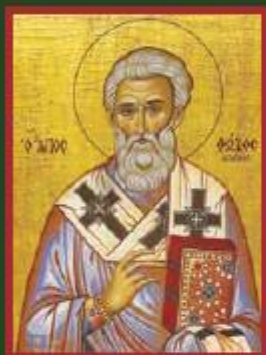
Părintele Profesor Doctor Docent Mihai Valică, Universitatea din Freiburg
Frații din Schitul Românesc Prodromu, Sfântul Munte Athos:

Fratele Cristinel Prodromitul

Fratele Mihai Prodromitul
Fratele Nicolaie Prodromitul
Fratele Marian Prodromitul
Fratele Dumitru Prodromitul
Fratele Alexandru Prodromitul
Fratele Mircea Prodromitul
Fratele Flavian Prodromitul
Fratele Ioan Prodromitul
Fratele Cristian Prodromitul
Fratele Octavian Ovidiu Prodromitul Ieromonahul
Antim, Mănăstirea Bistrița, Neamț Monahul Lavrentie
Cocoș, Mănăstirea Bistrița, Neamț Monahul Lavrentie
Șuteu, Mănăstirea Bistrița, Neamț
Ieromonahul Dorotei cu obștea, Sfânta Mănăstire Sfântul Apostol Filip,
Adamclisi
Ieromonahul Filotei Dabu cu obștea, Schitul Brădet, Argeș
Preot Matei Vulcănescu, cleric în Mitropolia Veriei, Nausei și Campaniei,
Grecia
Laura Vulcănescu, preoteasă, Veria, Grecia
Pr. dr. Ciprian-Ioan Staicu, consilier cultural al Episcopiei Covasnei și
Harghitei, președintele Asociației Prietenii Sf. Efrem cel Nou, Sf. Gheorghe,
Covasna
Prof. Drd. Teolog Marian Maricar, București
Dinu Tigoianu, Râmnicu Sărat, jud. Buzău, Piața Halelor, Bloc 7, ap.5
Cristian Nicolae Bucuroiu, București

Trimiteți numele, prenumele, localitatea și funcția/profesia la adresa
de email marturisire.impotriva.ereziei@gmail.com sau Oficiul Poștal
Constanța 2, ghișeul exterior 1, cp 469.

Fiecare credincios care o semnează și-o asumă ca mărturisire personală.

Cele trei noi Ierarhi
Οι τρεις νέοι Ἱεράρχες